

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ

Τοιαύτην ἐπιγραφήν φέρουσιν ἐν τῷ Cod. Miscell. 120, φύλλ. 205 κ. ἐ. ἀποσπάσματα τοῦ Κωδικιοῦ. — Ἐν τῇ ὡς ἀναγινώσκειται «Κύριος Γεώργιος ὁ Κοδηρός».

Ἀρχονται «Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντος παῖς κτλ.» ἦτοι σελ. Βονναίας ἐκδόσ. 11, στ. 21. — Ἄξιοι λόγου διάφοροι γραφαὶ αἶδε.

- Βονν.* σ. 15, στ. 2. μετέστησε
 » » » 14. φόνους—παρευρεθέντων
 » » » 18. καὶ γνόφος γέγρονε
 » 15, » 20. σφοδρὸν—ἀκουσίτου τότε ὀλυθέντος. καὶ τὸν
 » » » 22. μετὰ ἐβδομάδος καθ' ἣν ἐννάτην εἶχεν ὁ
 φεβρουάριος μὴν τῆς τέσσαρες καὶ δεκάτης
 Ἰνδικτιῶνος τοῦ στου, ἑξακοσιοστοῦ τέσσαρες
 καὶ δέκατου ἔτους. Καὶ οὕτω διάρκέσατο
 οὗτος δὲ κ.τ.λ.
 » 16. » 4. παρέχων αὐτοὺς ἄρτους
 » » » 5. ὡς ἐκ τοῦ
 » » » 6. ὦν καὶ νῦν
 » » » 15. οὐς καὶ μετ' ὀλίγον
 » » » 16. αἱ πλείονες
 » » » 17. καὶ Κάρου καὶ Διοκλητιανοῦ 1
 » » » 20. ἱερίβοια ἱερεία. Πρβλ. *Vatic.*
 » 17, » 2. τοῦ ἀγίου ἀποστόλου

Μετὰ τὸ τοῦ 4 στίχου «τέθειται» ἔπονται «χρὴ δὲ γινώσκειν κτλ.» ὁῦτα δὴ τὰ ἐκδεδομένα ἐν τῷ περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως σ. 24 κ. ἐ. μέχρι σ. 25, 26 μετὰ διαφορῶν. Ἐπεταὶ ἡ παραβολή.

1 Ὁμοίως ἐν κώδ. Vallicellano, κατὰ τὰς σημειώσεις Lambec.

- Βορν. σ. 24, 1. χρῆ δὲ
 » » 6. καθὰ δὴ ἦν ἐπὶ του
 » » 7. καὶ διήρχετο — πύργον. *desunt*
 » 25, 2. καὶ ἀνέβαινε — 4. γερσαία *desunt*
 τζυβαλαρίων
 » » 5. ὑπέκαμπε. — 25, 6. ἔφθανεν
 » 25, 12. ζεύματος καὶ τοῦ ἁγ. Ὅπερ ἐπικυροῖ τὴν διόρ-
 θωσιν τοῦ *Lambecius*.
 » 14. ἀπὸ τῆς ράβδου μέχρι τοῦ ἐξωκιδίου καὶ
 κατέβαινε μέχρι τῆς παλαιᾶς κτλ.
 » 16. τοῦ δίου καὶ τὰ ἰκασίας μέχρι τοῦ βόνου καὶ
 διήρχετο τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Μανουήλ καὶ
 Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ, ἔνθα καὶ οἱ ἅγιοι οὗτοι
 παρὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀνηρέθησαν ἔξω τοῦ τεί-
 χους τῆς πόλεως καὶ κατήρχετο εἰς τὰ ἄρμα-
 τίου καὶ ἐπληροῦτο εἰς τὸν ἅγιον Ἀντώνιον.
 post. 20. καὶ τοιαύτη μὲν καὶ ἡ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
 τίνου τῆς μεγάλης πόλεως σχηματογραφία.

Ἔως ἐδῶ. Ἐπειτα ἔρχεται ὁ Codex εἰς τὸ de origin.
 σ. 17, ὁ. «χρῆ δὲ εἰδέναι».

- Σελ. 17, στ. 18. αὐτὸς μέχρις αὐτοῦ τοῦ στόματος
 » 18, 3. Λιβερίου
 » » 4. Ἰσηδώρου τὲ
 » » 9. ἐλεύσιός τε τοῦ διακόνου ὁ φιλ.
 » » 13. Συμφωνεῖ μὲ *Cod. Vallicell.*
 » » 16. ἱππολύχου ἔσωθεν τῶν σχολῶν
 » » 18. τὰ ὀρώμενα Νούμερα καὶ αὐτὰ εἰς παλάτι κα-
 τεσκευασμένα
 » » 20. ὄνπερ ἐκέκτητο χειμερινόν
 » 19, 2. τὸν καζυλαρίον τὸ σίγμα. Πρβλ. τὴν σημ. τοῦ
Meursius.
 4. τὸν καθρέπτην τὸ
 5. χρυσόκλινον
 » 8. εὐζῶδον, —στ. 9, κατὰ τῶν δώδεκα μηνῶν τὰς
 κράσεις

Σελ. 19, στ. 10. ἐσώζετο δὲ τὸ τοιοῦτον θαυμαστὸν ἔριον καὶ ἦπ' ἕ
μέχρι τοῦ ἑωκὰ κυρίου Νικηφόρου· ὁ δὲ Τζι-
μισχῆς Ἰωαννης.

» » » 12. ὕλης αὐτοῦ ἔκτισε τὸν ναὸν τῆς Χαλκῆς ἐν ᾧ καὶ

» » » 14. ἐπλήρωσεν

Σελ. 19, στ. 14 κ. ἐ. ἤγουν τὸ καταλειφθὲν ἐν μέρος τῶν βαθ-
μίδων τοῦ Σευήρου καὶ τοὺς δύο περιπάτους διὰ καμαρῶν καὶ τὸ μέ-
ρος τῶν καγκέλλων ὁμίως καὶ τὴν σφενδύνην καὶ τοὺς καμπτήρας
καὶ τοὺς δόμους, πάντα δὲ τὰ χαλκουργήματα καὶ τὰ ζώδια ἐκ δια-
φόρων εἰδωλικῶν ναὸν καὶ τοὺς κίονας τῶν περιπάντων μετὰ συγχο-
πῆς ἐκόσμησε καὶ ἐπετέλεσεν αὐτὸν πρῶτος γυμνικοὺς καὶ ἵππικοὺς
ἀγῶνας. Τὸ δὲ ζώδιον τὸ τοὺς ἵππικοὺς ἔχον πόδας ἠνεγκεν ἀπὸ τῆς
μεγάλης Ἀντιόχιας ὅπερ ἐστὶν ὁ Βελλεροφόντης· ὃν καὶ ἐσέβοντο οἱ
ἐκεῖσε· ὅσα δὲ ἀγάλματα εἰσὶ καὶ πόθεν ἤκασιν ἕκαστον καὶ διατὶ
ἐστηλώθησαν λεπτομερῶς ἐρούμεν.

Σελ. 20, στ. 6 κ. ἐ. οἰκίσαι τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀπὸ Ρώ-
μης ὀνομαστοὺς ἄρχοντας ἀγαγεῖν εἰς αὐτὴν ἔλαβεν αὐτῶν λαθραίως
τὰ δακτύλια ἑνὸς ἐκάστου καὶ τούτους μὲν ἀπέστειλεν εἰς ταξιίδιον
κτὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως. Σαρβάρου τέσσαρας μεγίστους τὸν
Ἄδα, τὸν Πρωτάσιον, τὸν Σιόμβρον καὶ τὸν Φιλόξενον, ὀκτῶ πα-
τρικίους, τὸν Δόμον, τὸν Πρόβον, τὸν Δαρεῖον, τὸν ροδανόν, τὸν
Σαλουστίωνα ὃς καὶ ἑπαρχος γέγονε, τὸν Μόδεστον, τὸν Εὐβουλον
καὶ τὸν Μαῦρον καὶ ἐποίησαν ἐν Περσίδι μῆνας δέκα ἕξ μετὰ παντὸς
τοῦ στρατοῦ. εἰς δὲ ῥώμην ἀποστείλας ἀνελάβετο τὰς φαμελίας αὐ-
τῶν καὶ τὰς γυναῖκας, τὰ τέκνα, τὰς ὑπάρξεις καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐ-
τῶν καὶ πρὸςέταξε κτίστας μηχανικοὺς πάνυ, ἵνα ἀναλάβωνται τὰ
σχήματα τῶν οἰκῶν αὐτῶν καὶ τὸ πῶς διάκεινται καὶ ποίους τόπους
κατὰ ἀκρίβειαν καὶ τὰς ἀνόδους οἶαι ἦσαν κοχλιώδεις καὶ τὰς θέσεις
αὐτῶν ὡς ἄλλος μὲν ἐπιθαλάσσης, ἕτερος δὲ ἐπὶ τῆς χέρσου, ἀνῆλθον
ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔκτισαν ἀνθύμια τῶν οἰκῶν αὐτῶν καὶ
εἰσήγαγε τὰς φαμελίας αὐτὸν ἐν αὐτοῖς. Ὑπὸστρέψιντας δὲ τοὺς
ἀρχοντας ἐκ Περσίδος μετὰ νίκης μεγάλης, ἄγοντας αὐτῶ καὶ πάκτα
κεντινάρια τριάκοντα ἑξήκοντα πεντε ἀπεδέξατο αὐτοῦς ὁ βασιλεὺς
ὡς ἐχρήν καὶ ποιήσας αὐτοῖς εὐωχίας εἶπεν αὐτοῖς δοκιμάζων· θέ-
λετε ἀπελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν εἰς Ρώμην, τῶν δὲ καὶ πάνυ ἐφε-
τῶς ἔχομεν ἠπόντων πλὴν ἀλλὰ μὴ δύνασθαι ἰδεῖν αὐτας ἄχρι δύο
μηνῶν, ἀνθυπέφερεν ὁ βασιλεὺς ἐνὶ ταύτῃ τῇ ὥρᾳ πρὸςτάξω ἀπα-

γαρεῖν ὑμᾶς καὶ δεῖξαι τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ αὐτίκα Εὐφράτη τῷ παρακοιμωμένῳ διάνεύσας ὅστις Εὐφράτης ἐποίησεν αὐτὸν Χριστιανὸν ἀνελάμβανεν ἓνα ἕκαστον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καὶ ἔφερεν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Ὡς δὲ εἶδον ἕκαστος πάνυ ὁμοίους καὶ ἀπαραλλάκτους ἔχοντας τοῦς τῆς Ρῶμης τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐγνώριζόν τε τοὺς πυλῶνας, τὰς αὐλάς, τὰς ἀνόδους, τὰς θέας, τὰ σχήματα, τὰ μέτρα, τὰ ὕψη, τὰς ἀποβλέψεις ἐξεπλήττοντο καὶ φαντασίαν εἶναι τὸ πρῆγμα ἐδόκουν, ὡς δὲ καὶ τὰς φαμελίας αὐτῶν εἰσιόντες εἶδον καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐγνώριζον καὶ ἠσπάζοντο τὸ θαύματι ἐξεπλάγησαν. Τότε ἐθαύμασαν τὴν μεγάλην φρόνησιν τοῦ βασιλέως καὶ τὸ πῶς αὐτοὺς ἄχοντας καὶ μὴ βουλομένους εἰς τὴν αὐτοῦ μετοίκησε πόλιν. ἦσαν οὖν τὸ λοιπὸν οἰκοῦντες καὶ συνιστῶντες καὶ κοσμοῦντες τὴν μεγαλόπολιν. Καὶ ὁ μὲν Φιλόξενος ἔκτισε κινστέρναν ἣτις αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν κέκτηται...

Σελ. 21. στ. 20. Καβαλῖνος βασιλεὺς κατέλυσε καὶ ἐποίησεν ἐργαστάσιον.

» » » 21. Δόμνος . . . οἶκον τὰ μαυριανοῦ ὅστις λέγεται τοῦ Ἀγρικολάου. Ὁ Δαρεῖος τὸν οἶκον τῆς ἱκανατίσσης τὸν τοῦ σκληροῦ. Ὁ Μαῦρος τὰ μαυριανοῦ ὃς καλεῖται τοῦ βεγλωνᾶ· ὁ ρόδων ὀπισθεν τῆς ἀγίας σοφίας τονῦν τυγχάνον ὃπερ λέγεται τὰ αὐγορώης. Ὁ σαλούστιος τὸν καλούμενον οἶκον τοῦ κοντομήτου. Ὁ μόδεστος εἰς τοὺς αγίους ἀπόστολους ὅπου καὶ τὸν ἐπονυμίαν αὐτοῦ κέκτηται. Ὁ δὲ γε Εὐβουλος τὰ Εὐβούλου καλούμενα. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔκτισε τοὺς τέσσαρας ἐμβόλους ἐγχορήγους θολωτοὺς ἀπὸ τοῦ παλατίου καὶ μέγρη τοῦ χερσαίου τείχους ὧν ὁ μὲν εἰς ἤρχετο ἀπὸ τοῦ τζυμανιστηρίου μέχρι τῶν μαγγᾶνων, ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς δάφνης καὶ τῶν σεφιῶν καὶ μέχρι τῆς ραῦβδου, οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἐμβολοὶ ἤρχοντο ἀπὸ τῆς χαλκῆς καὶ τοῦ μηλίου καὶ τοῦ φόρου μέχρι τοῦ Ταῦρου καὶ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ ἔξω κιόνιου, ὅπου ἦν ἡ πόρτα τοῦ χερσαίου τείχους. Ἀνωθεν δὲ τῶν θολικῶν καμαρῶν τῶν ἐμβόλων ὅλων περίπατοι ἦσαν μαρμαρίνοι πλακωτοὶ καὶ στηλαὶ χαλκαὶ ἄπειροι εἰς διάκόσμησιν τῆς πόλεως· ἔκτισε δὲ καὶ τοὺς μύδρους καὶ τοὺς ἀγωγοὺς ἔφεραν ἀπὸ βουλγαρίας. Μέσον... θολωτοὺς (κατὰ τὸν *Vaiic.* ἐν σημ. σ, 22., ζ. 16.) κατὰ τὸ ὕψος καὶ μῆκος τῶν ἐμβόλων, ὡς ἂν εἰς βάθος διέρχεται τὰ ῥυπάσματα καὶ μὴ εἶη δύσωδία τις πούποτε ἢ ἐνσκήπτωσιν ὅσοι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ βαθέως τὰς δυσώδεις ὕλας διέρχεσθαι καὶ κατέρχεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν. Ταῦτα δὲ ἐκτί-

σθησαν Οὐρβικίου παρισταμένου εἰς χρόνους δύο ἡμῶν, ἔκτισε δὲ τὰ ἄρματα ἐνθα γὼ πρῶτον πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸ Βυζάντιον ἔπηξε τὴν κόρτην αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρματα ἀπέθετο. Ἐκτισε δὲ καὶ τὰ παλάτια τὰ καλούμενα Κωνσταντιανῆς ἐπ' ὀνόματι Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντῶν τῶν τριῶν παίδων αὐτοῦ, μεθ' ὧν καὶ τὰ καλούμενα Κωνσταντῶν ἄπερ εἰσὶν εἰκοσι δύο τοῦ τοῦβάρη καὶ τοῦ Ἰβερίτζη. (ἴδ. *Vatic. alter*) τοὺς δὲ ναοὺς καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἀνήγειρεν εἶπομεν ἐν τῷ περὶ κτισμάτων.

Ἐπεταὶ ἀμέσως: Ὁ δὲ μικρὸς καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδύσιος, ἄπερ βλέπε ἐν τοῖς περὶ τῆς σχημαιογραφίας σελ. bohn. 20, τ. 21. κ. ε. Ἀλλαγὴ θέσεως λέξεων τὴν παραλείπομεν.

σελ. 26 στ. 2. ἀμαληκίτας καὶ τοὺς Χατζιτζαρίους.

3. βλασφημίαν φέρειν εἰς τὸ τρισάγιον τῷ λέγον ἀγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς σῶσον ἡμᾶς ἐποίησεν ἱκεσίαν ὁ βασιλεὺς καὶ λιτήν. . . μετὰ Πρόκλου τοῦ πατριάρχου καὶ κραζόντων ἀπάντων ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας τὸ Κύριε ἐλέησον ἐπήρθη παιδίον εἰς τὸν αἶρα πάντων βλέπόντων καὶ ἄκουσεν ἀγγέλων σὺτῶσι μελωδούντων, ἀγιος ὁ Θεός. . . Ἐἶτα κατελθόντος τοῦ παιδίου ἐμελώδησεν καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἔστη ὁ σεισμὸς καὶ ἐδίωξεν... ἀπὸ τῆς πόλεως· παρεξέβαλε δὲ καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως τὸ μὲν γερσαῖον τεῖχος αὐτοῦ ἔξωκιοῦν καὶ μέχρι τῆς χρυσείας καλουμένης πόρτας· ἐνὴ καὶ στήλην ἰδίαν ἔστησεν ὀπισθεν τῶν ἐλεφάντων, τὸ δὲ παράλλιον τεῖχος ἀπὸ τῆς ραῦδου μέχρι τῆς χρυσείας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Ἀρματίου μέχρι τῶν Βλαχερνῶν καὶ ἀπὸ τῶν Βλαχερνῶν ἀνίγαγεν μέχρι τῆς χρυσείας.

Ἐπεταὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ τῶν ἀγαλμάτων καὶ στηλῶν» ἐν τῇ ὡς γεγραμμένον τὸ ἀνάλογον μέρος, πολὺ διαφέρον τοῦ τυπωμένου. Τὰ δι' ὧν ἄρχεται τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐν ἐν τῷ κώδικι λείπουσιν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ἀφ' ἑτέρου ὁ κώδιξ δὲν περιέχει πλεῖστα τῶν ἐκδοσομένων. Ἀρχεται οὕτω τὸ κεφάλαιον.

Φύλλον 210α.

Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανουαρίου ὄν καὶ πρῶτον τῶν μηνῶν νομί-

ζουσιν ἱστοροῦσι τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τοῦ χρόνου τρο-
πους (γρ: τροπάς), ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα
κατέχων ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἕτερον δὲ
ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κρατοῦν ψῆφον τριακόσια ἐν δὲ τῇ λαιᾷ ἐξήκοντα
πέντε τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν.

Τίτλος ἐν τῇ ᾠδῃ: **περὶ τοῦ τὸ δόρυ κρατοῦντος.**

Τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ καὶ ἀσπίδα διὰ τὸ φρό-
νιμον καὶ σοφόν, ἄλλοι δὲ ἐλαίας φυτὸν βαστάζειν διὰ τὴν καθαρὴ-
τητα· φωτὸς γὰρ χορηγὸν ἢ ἐλαία καὶ γοργόνην τινὲς ἐν τῷ στήθει
γράφουσιν διὰ τὸ ταχύνουν.

Τίτλος: **Περὶ τοῦ τὴν χαλκὴν ψαλίδα κρατοῦντος.**

«Τὴν Ἥραν εἶναι ταύτην τὸν ἀέρα αἰνίττουσαν καὶ ἐπεὶ ὁ ἀῆρ
καθαίρει ἱστορεῖται ψαλίδα κατέχειν ὡς ἐκ τοῦ κεῖρειν τὰς τρίχας
καὶ καθαρὸν τὸ κρανίον ἀποφαίνειν.

Περὶ τοῦ κρατοῦντος κιδάραν.

Τὸ τοιοῦτον ἐστὶν ὁ μουσηγέτης Ἀπόλλων ὅς ἐστιν ὁ ἥλιος· οὕτω
γὰρ ἐκάλουν τὸν ἥλιον Ἕλληγες· κιδάραν δὲ βαστάζειν τυποῦσι
διὰ τὴν τοῦ παντὸς ἀρμονίαν καὶ ὅτι νόμενος τοῖς λοιποῖς
φωστῆρσι ζούγονεῖ. (Cod. 210 β.) δελφικῶν κακάβων γρά-
φουσι δι' ἣν αἰτίαν ἔστησαν καὶ τί σημαίνει· λέγουσιν οἱ τα ῥω-
μακὰ ἱστορήσαντες οὐεσπεσιανὸς καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστορικοὶ ὅτι ὁ
καίσαρα ἀπὸ Νικοπόλειος εἰς τὸ διρράχιον διαπερῶν μεγάλου κλύ-
δονος γενομένου καὶ τοῦ κυβερνήτου ἐξαπορρήσαντος, ἀγνοοῦντος
δὲ ὅτι καὶ τὸν τοιοῦτον καὶ τὸνσοῦτον καίσαρα φέρει, ἦν γὰρ κεκα-
λυμμένος τοῦ μὴ γνωρίζεσθαι, ἀνακαλυψάμενος εἶπε, πάλαιε πρὸς
κλίδονα, καίσαρα φέρεις καὶ τὴν τούτου τύχην, ὥστε τὸν κυβερνή-
την ἐπιμελέστερον πρὸςτεθέντα καὶ τῆς τύχης διδούσης γαλήνην γε-
νέσθαι καὶ διάσωθῆναι· ὁ Αἰγούστος ὀκταοῖος ἐν τῷ αἰγούστῳ
μηνὶ ὑπάτευσε καὶ ἐτίμησε τὸν τοιοῦτον μῆνα καὶ ἐπονόμασεν ἀπὸ
Σεξτιλίου Αἰγούστου. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ μηνὶ ἐτελεύτησε ἐννεακαί-
δεκα ἔχοντι.

* Κράνος ὁ φιλόσοφος . . κ. ε.

Περὶ πρὸς τὰναιτέροι περὶ Καίσαρος μάλιστα καὶ Αἰγούστου καὶ τὰ
δελφικῶν κακάβων τὰ ἀνάλογα ἐν σελ. 55—Βοηθ. Λεῖπουσι τὰ περὶ Ἰανουαρ.
Ἰηρας. Ἀθηνᾶς, Ἀπόλλωνος.

Πρβλ. πρὸς σελ. 56 Βοπι. στ. 4. ἀλλὰ μὴ καὶ στ. 6. οὐαλεν-
τιάνος 7. ὄνοι προτιμηθήσονται στ. 10. νερούας σιλβανὸς κάβος
καὶ κύρβος στ. 15. νερούας 16. τὸ στοιχεῖω τῆς τύχης συντρέχει.
στ. 19. ὁ δὲ Κράσος ἰδὼν τὸ ὄναρείκελον (sic) ὄνω ἀκολουθοῦντα
εἶπε ποτὲ ὄνος ἔσται ἄνθρωπος καὶ προτιμηθήσεται ἀνθρώπων· ὁ δὲ
Πέλοψ κλ. σελ. 57, στ. 3. ἑώρα γὰρ τι θηλύμορφον τετραμέρεσι
κλ. —στ. 4, τετραπεύρατε

Μετὰ στ. 8. ἔπονται τὰ περὶ γεννήσεως αὐγούσου ἀνάλογα τοῖς
ἐν Βοπι. σελ. 55, στ. 10 κ. ἐ, ἀλλ' ἄλλως ἐκτεθειμένα. «Τῷ σεμ-
πτεμβρίῳ μηνὶ ἐγεννήθη ὁ Αὐγουστος Καίσαρ εἰκοστῇ τρίτῃ καὶ τῇ
δευτέρᾳ πάλιν ὑστερον τοῦ αὐτοῦ μηνὸς αὐτώνιου ἐνίκησε καὶ ἤρξατο
τῆς μοναρχίας· διὰ τοῦτο καὶ ἐτίμησε τὸν τιούτον μῆνα καὶ ἄρχοντα
τῆς ἰνδίκτου ὃ ἔστι τοῦ χρόνου πεποιηκε.

Ἐπὶ Ἀναστασίου κλ. ὡς Βοπι. σ. 57, στ. 9. κ. ἐ. στ. 10. τὴν
χεῖρα. στ. 14. ὡς καὶ ἐμοὶ τὰ τῆς ἐκδ. Βοπι. σ. 57. 16. Θησαυρὸς
κλ. ἕως 58, στ. 4. σέβονται αὐτὸν» *desunt in codice.*

Σελ. 58. στ. 4. Ἰκονίου. κ. ἐ.

- > > 7. ἐκ συνηθείας
- > > 16. παρὰ φιλοδώρου λογιστοῦ *desunt in cod.*
- > > 17. ἡ τοιαύτη πόλις. στ. 18. δάνεια.
- > > 18. θρηνιδία παρὰ δὲ φιλ.
- > > 20. ὃ τε Περσεὺς καὶ ὁ ἀνδρ.
- > 59 > 1. ἐπὶ Κωνσταντ. καὶ ἐστηλώθησαν πλησίον τοῦ
τρυκαριστηρίου.
- > > 3. κάτωθεν πόρτα
- > > 12. γυναικεία *desunt Cod.* — ἴστατο.
- > > 12. μόσχον ἐνὸς καὶ ἑπταε.
- > 60 > 3. ἐν ζωδίῳ ἐστηλώθη εἰς
- > > 6. τῇ λεγομένη λίμνη
- > > 10. μαυρ. ἢ
- > > 14. λυγέριος. σ. 20. μαρχηδόνι
- > 61 > 3. καλχηδόνα. σ. 14. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ μόλις . . .
μετὰ καὶ τῶν . . .
- > > 7. τοὺς τῆς αἰρέσεως αὐτῶν
- > > 9. λεηλατησάντων δὲ τὰ ἐκείσε πάντα τῶν Περσῶν
ἔλαβον

- Σελ. 61 στ. 10. θεοῦ τοῦ λεγ. Κρίνου *desunt Cod.*
 » » » 15. ἦν τὸ τριζώδιον. 16. ἡστρουόμου
 » » 17. εἰδωλίου καὶ τοῦ (. Μὴ διορθωτέον εἰδωλικοῦ
 τοῦ . ;). — ἐπήρθη
 » » 18. δὲ Ἑλλήνων πολλοὶ ὑπῆρχον ἐν τῷ πάτῳ
 » 62. » 4. καινόν τι.
 » » 10. λατρευομένη
 » » 19. τὸ δυσμίριον ὄντα καλούμενον
 » » 20. ὧν αἱ μὲν τρεῖς Ἰωνί.
 » 63. » 2. Πρίσκον καὶ ἐτέρου Κρίσκεντος ὃν
 Πρίσκων φησὶν ὅτι ἀπεκεφαλίσθη
 » » 7. ἀναίρεσιν καὶ ἀδολεσχοῦσα ἐπὶ τῇ ἀκρίτῳ ἀπο-
 φάσει τοῦτου διὸ καὶ
 » » 13. ταύτην . . . μετάνοιαν *desunt*
 » » 16. κτίσαντος καὶ τὰ ἐν τῷ σεναάτῳ παλάτια καὶ
 τὰ τῶν ἐλευθερίου.
 » 64. » 3. ἀπετμήθησαν. στ. 5 . . . ἀφροδίτης σκυτάλαι
 ἴστανται αἰτινες ἀπεκεφαλίσθησαν παρατῶν
 Ἀρειάνων· αἱ δὲ Καρούχαι . . . κλ.
 » » 9. περισσευσάντων ἄρτων
 » » 13. οὔση καὶ εἰς στ. 15. διεμέρισε
 » » 17. εὐρίσουσιν.

Μετὰ ταύτην τὴν λέξιν λείπουσιν πολλὰ τῶν ἐν τῇ ἐκδό-
 σει ἀπὸ τοῦ κώδικος, ἐν ᾧ ἔπονται ἀμέσως τὰ ἐξῆς, συνεχιζό-
 μενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει Bonn. σ. 66, 9. ἔ.

« Ἐν δὲ τῇ ἀμίδι τῇ ἐν τῷ ἀμαστριανῷ ἔνθα καὶ ἔχαλκαὶ στήλαι
 ἐστήλωντο καὶ τὸ μόδιον στήλη ἴστατο οὐάλεντιανού καὶ ἐν τῇ δε-
 ξιά χειρὶ ἕξαμον κατεῖχεν ἀργυροῦν ὃ καὶ ἠροπάγη παρατοῦ πρωτί-
 κτορος ὑποκουρίου ἐν τῇ δευτέρῳ etc. (πρβλ. καὶ Cod. Reg).

- Σελ. 66, στ. 15. ἀρτητυριανὸν ἤως εἰς τὰ ἀρτοπωλεῖα
 » 67. » 1. ἀργύρια.
 » » » 3. Στρατηγὸς . . . μέρεσιν ὀνόμντι ἀρδουβάριος
 οὗτος ἐκέισε ποῦ εὐρῶν στήλην Ἡρωδιανού
 λεγομένην ἐπίκυρτου πάνυ παχεῖαν.

- Σελ. Βομπ. 67, στ. 6. κατέρριψεν
 „ „ „ 10. μολύβδου χρυσόν
 „ „ „ 11. ὡς ἐμέ, — Καὶ οὕτως ἀπεκτάνθη. *desunt.*
 „ „ „ 13. τὸν θάνατον *desunt lod.*
 „ „ „ 14. καταλύσεως *deest lod.*
 „ „ „ 18. τὸν οἶκον... παρακοιμώμενος. *Desunt,*
 „ „ „ 19. δεξιὸν δὲ μέρος
 „ „ „ 20. καὶ δείρηνες δώδεκα. *desunt.*
 68 „ 1. ἀφ' ὧν ἐπὶ ἡμῶν δύο καθ.
 „ 7. κατὰ τῶν βασ. στ. 8 ἅγιος ἅγιος
 „ 17. ἱερᾶ.
 69 „ 3. νουμία. στ. 6. τῶν τε πωλ.
 69 „ 3. συστημάτια. ἴσταντο
 „ „ „ 3. μετὰ ζωδίων
 „ „ „ 10. ἀστρουόμος, παρακλειθεὶς παρὰ τοῦ με-
 γάλου Κωνσταντίνου.»

— Ἐἴτα δὲ ἐπονται ἀμέσως τάδε :

Οἱ ἐπὶ τοῦ περιπάτου ἔφιπποι τὸ γένος ἔστιν ἅπαν Ἰρριανοῦ τοῦ γεγονότος βασιλέως καὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ καὶ βελεντινιάνου ἀλλὰ καὶ τοῦ κυρ... τοῦ φημιανοῦ ὑπερ εἰς γέλωτα αὐτοῦ ἔστη· τοῦ δὲ ἐν ἀγίοις μητροφάνους καὶ παύλου καὶ ἀλεξάνδρου τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν ἐν σανίσι·ν ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ἀνεστηλώθη ἐν τῷ μεγάλῳ κίωνι·τῷ πορφυρῷ κατὰ ἀνατολᾶς οὗς οἱ ἀρειανοὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι Οὐά-
 λεντα πυρὶ παρέδωκαν.» Πρβλ. σ. 70, 4 κ. ἔ.

Ἐπονται cod. 215, 6. κ. ἔ. ἀνευ ἰδίας ἐπιγραφῆς τὰ περὶ κτισμάτων, καθ' ἃ ἐν σελ. 71 κ. ἔ. bonn. ἐκδ. Ἐπεταὶ πρβλ.

σελ. 71 στ. 1 ὁ δὲ ἅγιος ἀγαθόνικος ὁ μέγας ναὸς ἐκτίσθη μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀνεκαινίσθη δὲ πρῶτον μὲν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, δεύτερον δὲ ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· ἐν τῷ τριούτῳ γοῦν ναῷ καὶ πατριᾶρχαι καὶ ἐπίσκοποι ἐχειροτονοῦντο καὶ βασιλεῖς οἰκ ὀλίγοι ἐστέφθησαν.

Τὰ δὲ μεγάλα χερσαῖα τεῖχη πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λέοντος τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως ἀνεκαινίσθη λιτανεύσαντος αὐτοῦ μετὰ τοῦ δήμου παντὸς τῶν πολιτῶν βρώντων τὸ κύριε ἐλέησον· τεσσαρά-

κοντα, ὅτι καὶ ὁ δῆμος τῶν πρασίνων ἐβόησε λέγων Κωνσταντῖνος ὁ μέγας καὶ θεοδόσιος . . . ἐνίκησαν· οὗτοι γὰρ καὶ τὴν κυριακὴν ἡμέραν τιμᾶσθαι ἐνομοθέτησαν. Καὶ ταῦτα γὰρ εἰργάζοντο πᾶν.

Σελ. 72, 5. Τιβερίου τοῦ αψ.... ἀμελημένα πάντα ἐτύγχανον· δεύτερον δὲ ἀνεκαινίσθησαν παρὰ θεοφίλου.

7. Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι ὁ ἅγιος Μώκιος παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐκτίσθη Ἑλλήνων πλῆθος ἐκεῖσε κατοικοῦντων διὰ τὸ εἶναι Διὸς ἱερόν. (Ἐπειτα κατὰ συνέχειαν ἔπεται στ. 17.) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις... ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας καὶ ἐλθόντες πάλιν παρ' ἐτέρου βασιλέως ἀρειανοῦ κατώκισαν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωακείμου ὃν καὶ ἀνήγειραν καλῶς, καὶ ἀνεκαίνισαν καὶ κατεῖχον αὐτὸν χρόνους ἑπτὰ· εἶτα σειμοῦ γεγονότος πίπτει λειτουργούντων αὐτῶν καὶ ἑορτὴν ἀγόντων καὶ οἱ πλείους ἀπεκτάθησαν· πάλιν δὲ ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ιουστινιανοῦ.

Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρε τὴν ἁγίαν εἰρήνην τὸ παλαιὸν πατριαρχεῖον καὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν δρομικὴν καὶ τὸν ἅγιον ἀγαθύνικον καὶ τὸν ἅγιον ἀκάκιον τὸ ἑπτάσκαλον· ἡ δὲ ἁγία μήτηρ αὐτοῦ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους δρομικὴν καὶ τὸ μνηματοθέσιον τῶν βασιλέων· Τὸν δὲ ἅγιον μηνᾶν καὶ τὸν ἅγιον μώκιον εὗρεν ὅτι ἦσαν ναοὶ εἰδωλῶν καὶ ἐποίησε θεῖους ναοὺς, τὴν δὲ ἁγίαν εἰρήνην εἰς τὸ πέραμα ἀνήγειρε πουλχερία καὶ μετὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα χρόνους μαρκιανὸς εἰς μῆκος τὸν νῦν ὀρώμενον ἐπανήγειρεν ἅμα τοῖς προσοῦσι αὐτῷ σκεύεσιν ἱεροῖς. Ὁ δὲ ναὸς τοῦ ἁγίου μώκιου μεῖζων τοῦ ὀρωμένου ἦν· ἀλλὰ τὸ σέμειον ἐκοψεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἀνήγειρε τὸ θυσιαστήριον καὶ διὰ τὸ ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ ἀνερεθῆται τὸν ἅγιον μώκιον ἠγάγετο τὸ αὐτοῦ λείψανον καὶ τέθηκε κάτωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκάλεσε τὸν ναὸν τῷ αὐτοῦ ὀνόματι.

Τὴν δὲ ἐπιλεγομένην μονὴν βηθλεὲμ καὶ τὴν μονὴν τὰ γαστρία ἡ ἁγία Ἑλένη ἐκτίσε, καλοῦντε δὲ γαστρία κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· κομίσασα τὸν τ. στ. ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰσήγαγε ἀπὸ τῆς πόρτας τοῦ ψωμαθῆα καὶ τὰ εὐρεθέντα βοτάνια ἄνωθεν τοῦ τιμίου σταυροῦ ἄτερ ἦσαν κρίνα καὶ κῶνστοι βάλσαμα καὶ βασιλικά ἐφύτευσε εἰς γάστρας καὶ ἀγαθοῦσα ταῦτα κατέθηκεν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ οἶκον αὐτὴν ἔχουσα· εἶτα ἐποίησεν καὶ μονὴν καὶ ἐκάλεσε γαστρία.

σελ. 74. Βοηη.

ὁ δὲ ψωμαθέας τὸ παλάτιον καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος τὰ Κλαυδίου καὶ το γειρωκόμειον παρὰ τῆς αγίας ταῦτα ἐκτίσθησαν.

Τὸν τὲ ἅγιον Ἰουλιανὸν ἀνήγειρεν ὁ οὐρβίκιος ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὃς παρίστατο εἰς τὸ κτίσμα τῆς πόλεως ἐν ᾧ ἦσαν καὶ ἄπληκτα τῶν ρωμαίων.

Εἰς δὲ τὸ ἐπικαλούμενον ἀλωνίτζην παλάτια ἐκτίσθησαν παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου] *cod.* 216, β.